

ἔδωσαν τ' ἀκόλουθα ἀποτελέσματα:

ΔΟΚΙΜΗ Α'. (Ἐπιζήσαντα μοσχεύματα 23 ἔξ ὧν 7 τοῦ μάρτυρος). Ἐπὶ μερικῶν φύλλων τεσσάρων μολυνθέντων παρετηρήθησαν ἐλαφραὶ χλωρώσεις τῶν νεύρων ώς καὶ κάποια περινευρικὴ ζώνη κιτρίνη. Τὰ συμπτώματα ταῦτα συναδεύοντο πάντοτε ἔξ ἑκείνων τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ. Ὁ μάρτυς παρέμεινεν ὑγιῆς.

ΔΟΚΙΜΗ Β'. (Ἐπιζήσαντα μοσχεύματα 19 ἔξ ὧν 5 τοῦ μάρτυρος). Εἰς μερικὰ φύλλα 8 μοσχευμάτων ἐνεφανίσθησαν τὰ τυπικὰ συμπτώματα τῆς χλωρώσεως, ὡς αὐτῇ συναντᾶται εἰς τοὺς ἀμπελῶνας, μὲ περινευρικὴν ὄψιν κιτρίνην, καλῶς διαφαινομένην καὶ μὲ συχνότητα μεγαλυτέραν τῆς Δοκιμῆς Α'. Ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν μοσχευμάτων παρετηρήθησαν συμπτώματα τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ. Τὰ μοσχεύματα τοῦ μάρτυρος παρέμειναν ὑγιῆ.

ΔΟΚΙΜΗ Γ'. (Ἐπιζήσαντα μοσχεύματα 10, ἔξ ὧν 2 τοῦ μάρτυρος). Μόνον ἐπ' ὅλιγων φύλλων δύο μοσχευμάτων παρετηρήθησαν τὰ χαρακτηριστικὰ συμπτώματα τῆς συναντωμένης εἰς τοὺς ἀμπελῶνας χλωρώσεως. Καὶ ἐπὶ τῶν δύο μοσχευμάτων παρετηρήθησαν συμπτώματα μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ. Τὰ τοῦ μάρτυρος παρέμειναν τελείως ὑγιῆ.

ΔΟΚΙΜΗ Δ'. (Ἐπιζήσαντα μοσχεύματα 11 ἔξ ὧν 3 τοῦ μάρτυρος). Ἐπ' αὐτῶν παρετηρήθησαν ἐλαφρῶς τὰ συμπτώματα ἀσθενείας. Ἐπὶ τριῶν ἔξ αὐτῶν παρετηρήθησαν τὰ συμπτώματα μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ. Τὰ φύλλα τῶν ἀναπτυχέντων δύο βλαστῶν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου ἐφαίνοντο κανονικά. Ὁ μάρτυς ἐνεφάνιζε βλάστησιν τελείως κανονικήν.

ΔΟΚΙΜΗ Ε'. (Ἐπιζήσαντα μοσχεύματα 25 ἔξ ὧν 6 τοῦ μάρτυρος). Ἀπαντεῖς οἱ βλαστοί οἱ ἀναπτυχέντες ἀπὸ τὸ ἀσθενές ἐμβόλιον τῆς

«NERELLO MASCALESE» ἐνεφάνιζον τὰ τυπικὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας. Μόνον εἰς τρία μοσχεύματα οἱ ἀναπτυχέντες ἐκ τοῦ ὑποκειμένου βλαστοί ἐνεφάνιζαν τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας πολὺ ἥπια, ἐνῷ δοιοί οἱ ἄλλοι ἦσαν κανονικοί. Ὁ μάρτυς ἔδωσε βλαστούς πλήρως ὑγιεῖς.

ΔΟΚΙΜΗ ΣΤ'. (Ἐπιζήσαντα μοσχεύματα 4 ἔξ ὧν 1 τοῦ μάρτυρος). Ἐπὶ 3 μολυνθέντων μοσχευμάτων ἀνεπτύχθησαν μόνον μερικοὶ βλαστοί τοῦ ὑποκειμένου ἀφοῦ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς βλαστήσεως ἀπεχωρίσθησαν τὰ ἐμβόλια. Ἐφ' ἐνὸς ἔξ αὐτῶν μερικὰ φύλλα ἐνεφάνιζον συμπτώματα πολὺ ἥπια, συνοδεύομενα ἀπὸ ἐλαφρὰ συμπτώματα τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ.

ΔΟΚΙΜΗ Ζ'. Τὰ μοσχεύματα τῆς δοκιμῆς αὐτῆς μετὰ τὴν βλάστησιν ἀπεξηράνθησαν.

Μία ἀξιολόγησις τῶν ἀποτελεσμάτων, πραγματοποιηθεῖσα τὸν Ἰουλίον τοῦ ᾵διου ἔτους, ἔδειξεν ὅτι δὲ ἀριθμὸς τῶν μοσχευμάτων τῶν ἐκδηλωσάντων τὰ σημεῖα τῆς μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας, δι' ἐκάστην δοκιμῆν, ἦτο ὁ αὐτὸς μὲ ἑκείνον τῆς πρὸ δύο μηνῶν γενομένης παρατηρήσεως.

Τὴν ἄνοιξιν πολλὰ τῶν φύλλων, φέροντα τὰ σημεῖα τῆς ἀσθενείας περισσότερον ἢ δλιγχτέρον εὐκρινῆ, ἐπιρουσίαζον τὴν ἐπιφάνειάν των ἐν μέρει ἢ ἐν δλῷ κιτρίνην ἢ μὲ φαρδείσας ὄψεις χρώματος λευκοῦ—κρέμ συχνὰ στικτὴ μὲ κηλίδας χρώματος πρασίνου ὠχροῦ, εἰδικῶς εἰς τὰς περινευρικὰς ζώνας. Ἐπὶ μερικῶν φύλλων παρετηρήθησαν νεκρωτικαὶ κηλίδες κατὰ μῆκος τῶν χειλέων τῆς ἐπιφανείας.

Τὰ προαναφερθέντα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας συναδεύοντο πάντοτε ἀπὸ τὰ τυπικὰ συμπτώματα τοῦ μο-